

عنوان مقاله:

اختلال شناختی خفیف

محل انتشار:

اولین کنگره ملی مطالعات علوم اعصاب و روان شناسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فاطمه قیصری - دانشجوی دکتری روانشناسی، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران.

مهرداد مظاهری - دانشیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران.

خلاصه مقاله:

اختلال شناختی خفیف یک سندرم با نمایه بالینی بین پیری سالم و پیری پاتولوژیک است که فرض می شود ناشی از فرآیندهای پاتولوژیک سیستم عصبی مرکزی است. افراد مبتلا به اختلال شناختی خفیف معیارهای تشخیصی دمانس را ندارند، اما عملکرد شناختی بدتری نسبت به پیری فیزیولوژیکی و طبیعی دارند. متخصصان معتقدند که در بسیاری از موارد، علل اختلال شناختی خفیف ناشی از تغییرات مغزی است که در مراحل اولیه بیماری آلزایمر یا سایر دمانس ها اتفاق می افتد. برخی از عوامل خطر اصلی که تاکنون برای اختلال شناختی خفیف شناسایی شده اند، سن، تحصیلات، ضایعه در ماده سفید مغز و افسردگی است. یافته های اخیر محققان نشان می دهد که برخی عوامل مانند عملکرد افزونگی هیپوکامپ، وضعیت اقتصادی-اجتماعی، تعامل اجتماعی، آموزش بر اختلال شناختی خفیف موثر است. اگر چندین عامل خطر همگرا شوند، ممکن است فرد مبتلا به اختلال شناختی خفیف دچار دمانس شود. جهت جلوگیری از پیشرفت اختلال شناختی خفیف به دمانس، راهبردهای مفیدی مانند مداخلات ورزشی، آموزش و توانبخشی شناختی مطرح شده است.

کلمات کلیدی:

اختلال شناختی خفیف، عوامل خطر ساز، مداخلات درمانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1644913>

